

ONDRUSKA

**Ruuskanen-Ruuska sukuseuran
sukuviesti 27
syyskuu 2015**

Riihipetäjä, kuvattu kesällä 1961

Sukuseuramme tunnus on rauhoitettu riihipetäjä, joka kasvaa Siilinjärven Kuuslahdessa Rannan Asikkalan pellolla.

Lehtemme on saanut nimensä sukunimenne lähtökohtana olevasta nimestä Andreas, jonka toinen muoto on Ondrei, Ondruska. Tästä muotoutuivat vähitellen Ruska, Druska ja Ruskain sekä vuosisatojen aikana Ruuskanen ja Ruuska.

Ondruska 27, syyskuu 2015

Lyhyesti	2
Pääkirjoitus	3
Sukukokous Rantasalmella 2016	4
Sukuseuran alkutaipaleelta	5
Ruuskasten vanhoja asuinpaikkoja Rantasalmella	7
Kaisa Miettinen os. Ruuskanen 80v.	9
Ruuskanen-Ruuska sukuseuran apurahojen haku on käynnissä	10
DNA-tutkimukset etenevät	10
Matkalla Mainialan maisemissa	11
Muistikuvia 1960-luvulta	14

Lehtitoimikunta: Raija Peltola [raijahpeltola\(at\)gmail.com](mailto:raijahpeltola(at)gmail.com), Markku Ruuskanen [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi) ja Marita Nygrén [marita.nygren\(at\)gmail.com](mailto:marita.nygren(at)gmail.com)
Sukuviestiin osoitetut jutut osoitteeseen: [ondruska.sukuviesti\(at\)gmail.com](mailto:ondruska.sukuviesti(at)gmail.com)

Kaikenlaiset tarinat, piirustukset, kuvat ja muistelot lehden lukijoilta, myös siltä nuorimmalta sukupolvelta, ovat tervetulleita lehdessä julkaistavaksi. Mikäli et halua, että juttu julkaistaan kotisivujen nettiversiossa, ilmoita asiasta Marita Nygrénille [marita.nygren\(at\)gmail.com](mailto:marita.nygren(at)gmail.com) artikkelin poistamiseksi.

Jäsenasiat ja osoitteenmuutokset: [marita.nygren\(at\)gmail.com](mailto:marita.nygren(at)gmail.com)

Lyhyesti

Sukuseuran 10-vuotisjuhlakokouksen 30.7.-31.7.2016 pitopaikka Rantasalmen Järvisydämessä on varmistunut ja viikonlopun ohjelmasta on jo alustavia suunnitelmia, joista voit lukea lehden sivuilta.

Jäsenmäärämme on pysynyt 270 jäsenen tietämällä jo useamman vuoden ajan. Vain muutama jäsenmaksu on jäänyt maksamatta tältä vuodelta. Jos jäsenmaksusi maksaminen on unohtunut, saat tämän lehden ilmestymisen jälkeen erillisessä kirjekuoressa maksumuistu-

tuksen jäsenmaksusta. Epäselvissä tapauksissa ota yhteyttä Marita Nygreniin (p. 0407089794 tai sähköpostitse, yllä).

Kiitokset myös Lea Kokolle, Seppo ja Risto Ruuskaselle tähän lehteen toimittamista aineistoista!

Muistathan, että Ondruska on lehti, jossa toivotaan sukuseuran jäsenten äänen kuuluvan! Joten ”tartu kynään ja selaa albumeitasi”, jonka jälkeen lähetä juttusi julkaistavaksi sukuseuramme lehdessä!

Kansikuva: Hiismäen Ruuskala

Puheenjohtajan kynällä

Elämme syyskuun loppua ja sukuseuran lehti, Ondruska, ilmestyy tämän vuoden viimeisenä numerona, "joulunumerona". Miksi näin aikaisin ennen joulua? Siihen on "pakon sanelemat" syyt. Edellisessä sukukokouksessa nimittäin vahvistettiin stipendirahaston säännöt ja seuraavassa, 10-vuotisjuhlakokouksessa jaetaan ensimmäiset stipendit. Hakuilmoitus lehteen on saatava riittävän ajoissa hakemusten jättämistä varten. Tarkemmat ohjeet stipendin anomisesta ja anomuksen jättämisestä löytyvät toisaalta tästä lehdestä. Sukuseuran kotisivulla hakuohjeet ovat olleet jo hyvän aikaa nähtävillä.

Hallitus piti kokouksen heinäkuun 25. päivä tulevan sukukokouksenpitopaikalla, Lomakeskus Järvisydämessä Rantasalmella. Mielestäni paikka on juhlanan erikoinen, todellinen lomakeskus suuren kallion kupeessa järven rannalla. Rakennuksia lomamökkeineen on useita, suuriakin, ja lisää rakennetaan.

Sukututkimus yleensä ottaen on asia, joka toisille merkitsee mielenkiintoista, jopa ylitse muiden asioiden menevää harrastusta, toisille se on asia, joka "vähempää ei vois kiinnostaa." Koin itse syvällistä mielenkiintoa Rantasalmella, kun Markku vei hallituksen kokouksen päätyttyä historialliselle, sukujuuria luotaavalle retkelle. Ruuskasten sukujuurien lisäksi mielenkiintoni kohosi Rantasalmen Kolkontaipaleella, äitini Kyllösten puolen aikoinaan olleella asuinpaikalla, nimeltäänkin Kyllölä. Jututtaessani tilan nykyisiä asukkaita, joilla ei ole mitään tekemistä Kyllösten sukuun, näin taustalla vanhan, aikoinaan palaneen Kyllölän kotitalon ja pihapiirin, pihamaalla käyskentelevine sukulaisineen reilun sadan vuoden takaa.

Sellaista se on sukujuuriin tutustuminen - näkee, vaikkei näkisikään.

Sukuseuramme perustamisesta on tällä hetkellä reilut yhdeksän vuotta. Sukututkimuksen menetelmät ovat sinä aikana kehittyneet suuresti. Tosin minä parhaan opin ja tiedot olen saanut omalta sukututkijaltamme Markulta. Sukuseuraamme perustettaessa ja ensimmäisen hallituksen kokouksen aikaan en osannut mitenkään arvata, että sitä ennen kymmenvuotiskokousta on sukumme etenemisreittejä Afrikasta ja sukulaisiamme etsitään DNA-rekistereistä. Viimeisin tällainen tutkimustulos on saatu Lasse Ruuskasesta. Kaukainen geneettinen sukulaisuusyhteys on Lassen ja minunkin välillä olemassa. Se on hyvä se, että asiat selviävät ja Markku tutkii sukua.

Sukuseuramme jäsen, keihästä heittävä Antti Ruuskanen näytti taas taitojaan Pekingin MM-kisoissa 26.8 heittämällä viidenneksi, eli pistesijalle. Heitit hyvän tuloksen, 87.12, mutta kovassa kisassa tulos ei riittänyt tällä kertaa palkintopallille. Sukuseura onnittelee sinua tuloksesta ja sijoituksesta.

Hyvät sukulaiset ja ystävät, vuoden 2016 ensimmäisessä Ondruskassa kerrotaan tulevasta sukukokouksesta ohjelmineen tarkemmin. Siksi tässä ei siitä enempää. Tavataan viimeistään sukukokouksessa Lomakeskus Järvisydämessä

Toivotan jokaiselle hyvää syksyä ja loppuvuotta, lisäksi aikanaan Hyvää Joulun odotuksen aikaa.

**Asko Ruuskanen, Viljelijäntie 16, 70260 Kuopio,
[asko.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:asko.ruuskanen(at)kolumbus.fi) puh. 0500 759250.**

Sukukokous Rantasalmella 2016

Ruuskanen-Ruuska sukuseuran

10-vuotisjuhlakokous 30.7.2016 – 31.7.2016

Lomakeskus Järvisydämessä Rantasalmella

Hallituksen edellinen kokous pidettiin Rantasalmella lomakeskus Järvisydämessä, jossa tutustuimme tulevaan kokous- ja ruokailutilaan talon esittelyn ja historian merkeissä. Lisää tiloja on valmistumassa vielä ensi kesäksi, jolloin myös kylpylä on käyttövalmis.

Meille kerrotun tarinan mukaan: ”Matkailu Rantasalmen Porosalmella alkoi vuonna 1658, kun Venäjän tsaari ja Ruotsin kuningas tekivät sopimuksen, että Suomen halki tulee menevän Karjalan viittatiet (kuuluivat kuninkaan tieverkostoihin). Hevosen syöttövälein (n.30 km) määrättiin teiden varsille kestikievarit jotka toimivat krouveina, hevosen vaihtopaikkoina, ja sen ajan postilaitoksina. Samaan aikaan Venäjän tsaari lahjoitti Heiskasen suvun päämiehelle 600 hehtaarin niemekkeen Porosalmelta hyvästä sotilaspalveluksesta. Vastineeksi lahjoitukselle tuli velvoite kestikievarin rakentamisesta ja sen ylläpidosta. Nykyaikaisen ”kestikievarin” pitäjä edustaa suvun kymmenettä sukupolvea kestikievarin pyörittäjänä.”

Alustava suunnitelma kokouksen ohjelmaksi:

Musiikkiohjelmaa **kokouksen väliajalle** on lupautunut toteuttamaan muusikko **Maija Ruuskanen**.

Kokouksen jälkeen sukuseura tarjoaa kahden tunnin risteilyn kahvin ja suolaisen palan kera.

Sunnuntaina 31.7. klo 10 jumalanpalvelus Rantasalmen kirkossa. Jumalanpalveluksen jälkeen lasketaan sukuseuran seppäle sankarihautojen muistokivelle. Seppeleenlasku on kaikille avoin tilaisuus.

T-paita

Jyväskylän sukukokouksessa toivottiin sukuseuran logolla varustettua t-paitaa. Paidat ovat valmistuneet ja myynti aloitetaan 10-vuotisjuhlakokouksessa. Hinta ilmoitetaan myöhemmin.

Sukuseuran alkutaipaleelta

Miten sukuseura perustetaan? Millainen oli meidän reseptimme? Me teimme näin, me Ruuskaset ja Ruuskat. Kokoonnuimme 18.7.2004 Pielavedellä. Olin lähettänyt kutsun lähisu-vulleni ja vähän laajemmallekin joukolle. Sana oli kiertänyt.

Pielaveden kokoukseen osallistujia

Meitä oli n. 30 osanottajaa, joka sai kosketuksen ja kipinän oman sukunsa juurien etsintään. Oli siellä myös muutama, jolla oli tavoite, tavoite joka tähtäsi sukuseuran perustamiseen. Olivat Ruuskaset: Heikki, joka oli teettänyt omasta suvustaan kuopiolaisella sukututkijalla Juhani Mietsillä Haatalan haaran perustutkimuksen ja Markku, joka oli tutkinut laajasti mm. Rantasalmen Ruuskasia. Minäkin olin perehtynyt jonkin verran Haatalan haaraan kuuluvan isäni suvun vaiheisiin.

Tervetulopuheessani ehdotin verkostoitumista, osoitteiden keruuta ja sopimista jatkotoimenpiteistä. Siitä jatkettiin, oli tahtotila ja tekemisen meininki.

Piti löytää lisää väkeä. Espoolainen Jali Ruuskanen oli tavannut Annukka Ruuskasen, veljeni tyttären jossain seminaarissa. Jali oli tiedustellut Annukalta, oliko hänellä tietoa Ruuskasten sukutaustoista. Annukka oli kehottanut kääntymään asiassa tätinsä puoleen. Jali otti minuun yhteyttä ja olimme keskustelleet, mutta hän ei päässyt Pielavedelle.

Siilinjärveläisen Eila Ruuskasen olin tavannut Turkissa Länsi-Turkin kiertomatalla loka-kuussa 2002. Istuimme illallisella saman pöydän ääressä. Esittelimme siinä itsemme. Kun kuulin hänen nimensä, kiinnostuin sukutaustasta. Hän totesi tulleensa naiduksi sukuun. Vaihdoimme osoitteita. Siispä otin häneen yhteyden Siilinjärvelle. Olin kutsunut Pielavedelle myös hänet ja hänen tyttärensä Pirkko Ruuskanen-Parrukosken sekä muut perheenjäsenet, mutta yhteensattumien vuoksi he eivät päässeet paikalle. Eila kehotti ottamaan myös yhteyttä siilinjärveläiseen Kaisa Mietsiseen. Niin alkoi joukko aktivisteja olla kasassa.

”Kesällä 2005 Eila Ruuskanen soitti saaneensa tiedon, että Ruuskasten sukuseuran perustaminen on aluillaan ja työryhmä tulisi tänne Siilinjärvelle kokoontumaan. Mutta missä? Tajouduin vastaanottamaan ryhmän kotiini ja kokoustettiin 6.8.2005. Pirkkokin sai samalla käydä tapaamassa äitiään Eilaa. Maaningalta Haatalasta saatiin tulemaan Heikki Ruuskanen. Heikihän oli pyytänyt Erkki Ansamaata käymään luonani ja keräämään tietoja Vaivioniemen sukuhaarasta 1800 luvulta lähtien. Sainkin nopeasti kokoon tietoja suvusta ja sukulaisista, koska silloin oli vielä elossa ensimmäisiä serkkujani ja heidän puolisoitaan. Kaikki olivat myötämielisiä tietoja lähettämään. Tämä oli huhti-toukokuuta 2002. Asuin silloin vielä Kuuslahdessa.

Ihan alkuaikana aloin jakaa painettuja esitteitämme, milloin jalkaisin täällä kylällä ja edemmäksi autolla ajaen. Matkan varrella laitoin tiedotteita postilaatikkoon, missä milloinkin satuin liikkumaan. Laittelin kirjeitä seuran toiminnasta omalla nimelläni, kun lehdessä näin sukunimen Ruuskanen. Tietenkin paljon soittelin. Olen saanut tästä toiminnasta hyvää palautettakin.” Näin muistelee Kaisa seuran perustamisen alkutaipaleelta.

Olimme kokoontuneet pienemmällä joukolla jo 1.3.2005 sekä 9.5.2005 kotonani Helsingissä. Siilinjärvellä olivat myös Jali ja Markku sekä minä, 6 henkinen ryhmä, joka sitten kokoontui Marttaliiton toimitiloissa Helsingissä 4.10.2005. Pirkko oli jokin aika sitten valittu Marttaliiton

toiminnanjohtajaksi. Helsingin Sanomat oli tehnyt Pirkosta henkilöhaastattelun hänen tultuaan valituksi. Sukukokousta valmisteleva työryhmä kokoontui vielä 4.3.2006 Markun kotona Nurmijärvellä sekä minun luonani 30.5.2006.

Tiedotusasioissa otti vastuuta toimittajana työskennellyt Jali lupautumalla tiedotusvastaavaksi, Pirkko lupasi harkita puheenjohtajasi ryhtymistä ja sihteeriksi ilmoittautui Markku, joka sanoi kysyvänsä rahastonhoitajaksi serkkuaan Pirjo Rallia, joka suostuikin. Työryhmän muut jäsenet ilmoittivat olevansa valmiit hallituksen jäseniksi.

Työryhmä oli sihteerinä toimineen juristi Markun johdolla valmistellut tulevalle sukuseuralle sääntöehdotuksen. Toimintasuunnitelma- ja talousarvioehdotus olivat myös valmisteilla. Itselläni oli yhdistys- ja ammattiosastotausta, joten näissä yhteyksissä omaksutuista tiedoista oli myös hyötyä.

Siilinjärvellä pidetyssä kokouksessa päätettiin sukuseuran perustamiskokouksen pitopaikaksi Rantasalmi ja ajankohdaksi elokuun 12. tai 13. päivä 2006. ”Juna” oli hyvissä ajoin liikkeellä. Osanottajien määräksi arvioimme 150-200, jolle määrälle alustavasti tilattiin paikallisilta Martoilta ruokatarjoilu. Suunnittelimme myös kokouksen ohjelman. Siihen kuului kunnallisneuvos Marja-Leena Ruuskasen kokouspaikkakunnan Rantasalmen esittely, Markku Ruuskasen Ruuskanen-Ruuska suvun nimen historia sekä suvusta tehtyjen suvun sukuhaarojen esittely, Iris Humalan esittämä tarina ”Esi-isimmme tie” ja Sirkka Väätäisen omaa tuotantoa savon murteella.

Sukutietojen keruu päätettiin aloittaa saman tien jakamalla kokouksen osanottajille sukutietolomakkeet, joiden saatekirjeen Jali lupasi laatia. Kukin lähetti tai toimitti lomakkeita jo etukäteen sähköpostitse, kirjeitse tai jalkaisin. ”Suuri merkitys oli myös jo varhaisessa vaiheessa avatuilla Ruuskanen-Ruuska kotisivuilla, jotka suunnitteli ja ylläpiti Espoossa asuva kaimani Markku T. Ruuskanen”, muistutti Markku.

Kahdessa viimeisessä v. 2006 pidetyssä kokouksessa viimeisteltiin tulevan kokouksen valmisteluja. Kun tiedot julkistettiin valtakunnallisissa sekä paikallislehdissä, alkoi puhelinralli osanottoilmoituksia vastaanottaneiden puhelimitse. Samalla soittajat kyselivät innokkaasti ensikäden tietoja kokoukseen liittyvistä asioista ja sukulaisuuksista. Minäkin olin ilmoittautumisten vastaanottaja. Vastailin kysymyksiin silloisten tietojeni mukaan.

Yllätykseksemme ja iloksemme kokoukseen ilmoittautui arvioitamme suurempi joukko, kaikkiaan 257 osanottajaa oli paikalla. Sali oli täpötäysi ja osanottajat ilmaisivat tyytyväisyytensä, että sukuseura saatiin perustettua.

Perustavan kokouksen osanottajia

Perustavan kokouksen valitsema hallitus

Lea Kokko

Ruuskasten vanhoja asuinpaikkoja Rantasalmella

Hallituksen kiertojelu Rantasalmella 25.7.2015

Hallitus piti kesäkokousta Rantasalmen Porosalmella lauantaina 25.7. ja kokouksessa valmisteltiin ensi kesän sukkokousta. Kokouksen jälkeen hallitus lähti kiertojelulle Rantasalmen Ruuskasten vanhoille asuinpaikoille. Kierros aloitettiin Rantasalmen kirkolta, josta suunnattiin Reinon kotipaikalle Hiismäkeen Lammasmäentien varteen. Kotipaikan oli hankkinut Reinon isoisä Ferdinand ja sinne oli Reinon isä Vilho rakentanut rintamamiestalon.

Reino Ruuskasen kotipaikalla Hiismäen Lammasmäentien varrella

Matka suunnattiin sen jälkeen Hiismäen Ruuskalaan, jossa sukua oli asunut 1600-luvun alusta alkaen aina 1900-luvulle saakka. Talon nykyinen omistajasuku on Tynkkynen. Ruuskalasta olivat lähteneet Raija Peltosen esi-isä sotilaaksi 1700-luvulla Kurkelaan, Markun isoisän isoisä Kalle Ruuskanen 1800-luvulla Tuusmäkeen ja Reinon isoisä Ferdinand 1800-luvun lopulla.

Hiismäen Ruuskalan talon edustalla

Hiismäestä matka jatkui Tuusmäkeen, jossa nähtiin matkan varrella Voilampi tien oikealla puolella. Ennen Hiismäkeen siirtymistä Ruuskasia oli asunut Tuusmäessä 1500-luvun puolella mm. Niilo Ruuskanen, jonka tiluksiin kuului mm. Voilammintaus-niminen maakappale.

Tämän jälkeen nähtiin Jousniemen tienristeys ja Jousniemeen Kalle Ruuskanen oli muuttanut isänsä mukana ja jatkanut sieltä sitten v. 1836 Pirilän Paunolanmäelle Anna Regina Putkisen aviopuolisoksi.

Paunolanmäki oli seuraava pysähdyspaikka kauniilla mäellä, josta on hyvät näköalat sekä Tuusmäen että Kolkontaipaleen suuntiin. Kalle Ruuskanen oli talossa vävynä ja isäntänä kuolemaansa asti. Hänen jälkeensä isäntänä oli August Kallenpoika Ruuskanen ja sitten hänen poikansa Kustaa Ruuskanen. Kustaa hankki omistukseensa Paunolanmäen lisäksi maita yhteensä lähes tuhat hehtaaria 1930-luvun huutokaupoista. Kustaa sai kunnallisneuvoksen arvonimen osallistuttuaan yhteiskunnalliseen toimintaan mm. kansanedustajana ja monissa kunnallisissa ja maakunnallisissa luottamustoimissa. Kustaan ja hänen ensimmäisen vaimonsa Hilja Harmajan aikana rakennettiin uusi kaksikerroksinen päärakennus mm. täysihoitola eli maatilamatkailua varten. Matkailutoiminta päättyi Hiljan kuolemaan ja sota-aikoihin muutenkin.

Paunolanmäen kaksikerroksinen päärakennus

Kustaalla ja Hiljalla oli viisi lasta, joista kolme kuoli nuorina ja metsänhoitajaksi opiskeleva Pentti jatkosodassa Siiranmäessä. Pentti oli komppanianpäällikkönä talvisodassa Kollaalla ja

kaatui kranaattitulituksessa 14.6.1944. Kustaa-isä kirjoitti runon poikansa kaatumisen johdosta ja runo on julkaistu sukukirjamme ykkösosan sivulla 65.

Paunolanmäki jäi Pentin kaaduttua sodassa ja Kustaan kuoltua hänen tyttärensä perheen omistukseen, mutta talon maa-ala oli jo pienentynyt huomattavasti Kustaan kuolemaan mennessä. Maatilamatkailua elvytettiin uudelleen 1970-luvulla, mutta toiminta loppui uudelleen muutaman vuoden kestätyään. Talon maat on myyty ja jäljellä on enää pieni maa-alue päärakennuksen ympärillä.

Paunolanmäeltä jatkettiin Kolkontaipaleen Karhilaan, jossa on Kyllölän talo nykyisin Kärkkäisten omistuksessa. Tässä talossa on asunut Askon äidin Kyllösten sukua 1700-1800-luvuilla ja sukua on sitten muuttanut Nilsiään.

Karhilasta suunnattiin Markun kotipaikalle Lahdenkylän Kuosmalaan, johon Markun isoisän isä Alfred Kallenpoika Ruuskanen muutti Paunolanmäeltä ensin Parkkolan taloon ja sitten Kuosmalaan vuonna 1891. Markun isoisä oli syntynyt Tuusmäen Parkkolassa, josta oli tuotu Kuosmalaan vieläkin käytössä oleva kahden istuttava keinutuoli ja Paunolanmäelle vuonna 1876 häälahjaksi tuotu kattolamppu. Lampun olivat tuoneet Alfredin vaimon Aleksandra Seppäsen sukulaiset Viipurista. Talon päärakennus on vuodelta 1906 ja siinä on 8x8 metrin suuruinen tupa, joka 1920-luvulla oli jaettuna kolmeen eri huoneeseen.

Ruuskasen veljekset Olli ja Markku Kuosmalan pihalla

Kuosmalassa tutustuttiin myös Markun vanhaan vilja-aitaan keräämään kotimuseoon, jossa on noin 650 esinettä vanhoilta ajoilta. Vilja-aitta on

peräisin vuodelta 1782.

1700-luvun lopulla rakennetun vanha vilja-aitta, jonka takana hämöttää vanhan kavinavetan rauniot

Vilja-aitan Markku muutti jo nuorena poikana kiinnostavaksi kotimuseoksi

Markun velipoika Olli tarjosi hallitukselle kahvitukset, jonka jälkeen palattiin matkan alkupisteeseen kirkolle.

Markku Ruuskanen

Kaisa Miettinen os. Ruuskanen 80 vuotta

Siilinjärvellä asuva Kaisa Miettinen täytti 80 vuotta kesäkuun 29. päivänä ja vietti syntymäpäiväjuhlia lapsuuskotipaikallaan Kuuslahden Kaunissalossa lähisuvun seurassa. Hiukan kaukaisempaa sukua paikalla oli myös Asko Ruuskanen vaimonsa Eijan kanssa. Sukuseuran lahjana veimme Kaisalle kauniin kukkakimpun. Samalla luovutimme hänelle ystävänsä Lea Kokon lahjana sukuseuran viirin.

Kaisa oli viritelty parasta jälkiruokineen pöytään. Nälkä lähti. Seuraavana aamuna vatsassa tuntui vielä hyvälle eilisillan ruokailu. Pullan, leivosten ja komean täytekakun kanssa juotu kahvi juhlisti loppuilltaa.

Sukuseuran perustamisen aikoihin vuonna 2005 Kaisa oli Pohjois-Savon seutuvilla ykköspuuhaihmisiä. Perustamistyöryhmä piti kokouksen Kaisan kotona ja tarjoilu ruokailuineen pelasi. Perustamiskokous pidettiin sitten vuonna 2006 Rantasalmella ja Kaisa valittiin ensimmäiseen hallitukseen. Seuraava sukukokous oli vuonna 2008 Nilsissä. Sukukokouksen onnistumiseksi Kaisa ykköspuuhamiehenä hoiti taas "homman kotiin". Kokouksen osanottajille ei jäänyt muuta kuin hyviä muistoja.

Tarkemmin Kaisan elämästä ja työstä, esim. sukuseurassa, on luettavissa Ondruskasta nro 20. Lehteen Kaisan hyvä ystävä Lea Kokko kirjoitti erinomaisen viisisivuisen haastattelukirjoituksen. Lehti löytyy, jos oma ei tallessa, sukuseuran kotisivulta. Suosittelen kertauslukemista.

Asko Ruuskanen

Tässä Kaisa Pöljän pysäkillä

Ruuskanen-Ruuska sukuseuran apurahojen haku on käynnissä

Ruuskanen-Ruuska sukuseura ry julistaa haettaviksi apurahoja

- ♦ ammattiin valmistavien oppilaitosten opiskelijoiden tukemiseen ja
- ♦ sukuun liittyvien tutkimusten tekemiseen tai sukututkimukseen liittyvään koulutukseen osallistumiseen

Apurahoja **voivat hakea Ruuskanen ja Ruuska sukuihin** kuuluvat henkilöt

- ♦ henkilöt vanhemmat tai esivanhemmat on merkitty sukuseuran henkilörekisteriin

Apurahoja voivat hakea **aikaisintaan toisen vuoden opiskelijat**, joilla on suoritettuna vähintään 40 opintopistettä tai niitä vastaava opintomäärä. Jos on kyse yhden vuoden tai alle sen kestävästä opiskelusta, opintojen tulee olla kokonaan suoritettuna.

Apurahat on käytettävä **opintojen tai tutkimuksen rahoitukseen**.

Hakuaika on **1.9.-30.10.2015**.

Sukuseuran hallitus käsittelee hakemukset talven aikana ja **stipendit jaetaan kesän 2016 sukkokouksessa**.

Apurahan hakeminen tehdään täyttämällä **apurahaa koskeva lomake** ja liittämällä siihen tarvittavat liitteet.

Lomaketta on saatavissa nettiosoitteesta: <http://www.ondruska.fi/>
email:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi
tai postitse osoitteesta Ruuskanen-Ruuska Sukuseura ry, Vaaratie 4, 05200 Rajamäki

Hakemuksen palautus: Ruuskanen-Ruuska Sukuseura ry, Vaaratie 4, 05200 Rajamäki

DNA-tutkimukset etenevät

Sukuseuran DNA-tutkimukset ovat edenneet Kaukolan Ruuskien ja Maaningan Ruuskasten sukuhaarojen kohdalta. Kaukolan Ruuskien tulokset kertoivat tämän sukuhaaran olevan samaan Siperian kautta tullutta Niilonpoikien haploryhmää kuin muutkin Ruuskat ja Ruuskaset. Lähempiä yhteyksiä muihin sukuhaaroihin ei kuitenkaan löytynyt sen enempää Rantasalmen Ruuskasiin kuin Viitasaaren Ruuskiin tai Pohjois-Savon Ruuskasiin.

Maaningan Ruuskasten osalta tehty Lasse Ruuskasen DNA-tutkimus osoitti, että lähimpänä genivertailussa ovat Viitasaaren Ruuskat, joita edustaa alla olevassa taulukossa Marko Ruuska. Myös muihin Viitasaaren sukuhaaroihin ja Nilsiään Ruuskasiin yhteys löytyy kolmen tai neljän geenin poikkeamalla. Viitasaaren Ruuskilla ja Pohjois-Savon Ruuskasilla näyttää näin olevan yhteisiä esi-isiä. Sen sijaan Nilsiä ja Maaningan Ruuskasten yhteys näyttäisiin geenitutkimuksen perusteella olevan kaukaisempaa kuin mitä sukututkimuksessa on arveltu olevan.

	Lasse Ruuskasen DNA-yhteydet		N-M232 haploryhmä
Geneettinen eroavuus (eri geenejä)	nimi	varhaisin esi-isä	Y-DNA Haploryhmä
2	Mr. Osmo Veikko Sipilä	Henric Simonsson Ruhkala b. 1716 Kalajoki	
2	Mr. Marko Petri Juhani Ruuska	Olavi Ruuskanen b. 1550	N-M232
2	Juhani Kononen		N-M232
3	Mr. Tapani Ruuska	Kustaa Ruuska s.1721 Viitasaari, Siilinsalo	N-L1025
3	Mr. Esa Halmetoja		N-M232
4	Mr. Erkki Ruuska	Antti Haapakoski b. 14.11.1747 Alavieska	N-L1025
4	Mr. Johan Hilmar Marinius Karlsen		N-M178
4	Mr. Asko Kalervo Ruuskanen I		N-M178

SIESTARJOKI 30.11.2014 KELLO 6.50

Olen käynyt 1970 luvulta alkaen kymmeniä kertoja itärajan takana. Tämä johtuu siitä, että Karjalaisten jälkeläisenä ja itsekin evakkotaipaleella syntyneenä olen ollut kiinnostunut Karjalasta ja siinä sivussa isosta itäisestä naapurista yleensä. Matkat ovat useimmiten suuntautuneet Laatokan ja Vienan Karjalan alueelle. Mutta myös Muurmansk on nähty, Ääninen kierretty ja ennen kaikkea junamatka Siperian rataa pitkin Vladivostokiin on mielessä. Matkojen aikana on tullut käydyksi useilla monenlaisia ajatuksia herättävillä paikoilla. Sotien muistomerkit pistävät miettimään sodan kamaluutta. Mahdottomalta myös tuntuu ymmärtää, saatiikka hyväksyä niitäkään toimia, joista on syntynyt ne kauhutarinat, joita on tullut mieleen katsellessa Stalinin kanavaa tai kierrellessä Solovetskin luostaria tai muistolehtoja joita isä aurinkoisen toiminnan seurauksena on pitkin Karjalaa saatu aikaan. Myös maan tuleva kehitys panee miettimään, etenkin kun katselee tavallisen Venäläisen elämää maan syrjäkylillä. Sitä ajattelee, että iso maa, isot ongelmat. Pystyykö niitä kukaan ratkaisemaan?

Tuntuu, että ainoat näkyvät muutokset Venäjällä tänä aikana on, että pääteitä on parannettu ja varakkaat rakentaneet upeita datsoja. Asutus keskusten yleisilme on myös 90 luvulta siistiytynyt. Muutoin maaseudulle, tuntuu kuin aika olisi pysähtynyt. Asunnot ovat edelleen pääosin sellaisia, että sitä lähinnä ihmettelee miten ne pysyvät pystyssä ja miten niissä talvella tarkenee. Pääteitä lukuun ottamatta tiestön kuntoa kuvannee vaikka se kun ajettiin viime kevään reissulla Kollaalle. Noin 50 km matkaan käytettiin runsaat 3 tuntia aikaa monttuja kiertäessä. Ja kyseessä kuitenkin oli ihan elävien kylien välinen valtatie.

Tällä kertaa matkan teemana oli Talvisota. Täsmällisemmin matkan päätavoitteena oli olla

muistelemassa tätä veteraaniemme sankaruuden osoitusta täsmälleen samalla paikalla ja samaan kellonaikaan, missä sota Neuvostoliiton aloittamalla tykkitulella 75 vuotta sitten alkoi. Seuraavassa lyhyt matkakertomus matkasta ja matkan synnyttämistä ajatuksista. Asiantuntijana matkalla oli sotakorkeakoulun eläkkeellä oleva everstiluutnantti Ilmari Hakala, joka selvitti asiantuntevasti menneitä tapahtumia.

Matka alkoi lauantaina 29.11. Rajanylitys tapahtui Vaalimaalla. Venäjän puolella sovittulle levähdyspaikalle saapuneesta ”kauppa-autosta” suoritettujen hankintojen jälkeen matka jatkui Uuraan- Johanneksen- Muurilan ja Terijoen kautta Kuokkalaan missä yövyimme Hotelli Rebinskajassa. Matkalla nautittiin lounas kenttäkeittiöstä, sekä pysähdyimme Johanneksen sankarihaudalle jättämässä kukkatervehdyksen. Terijoella näkyy hyvin elämisen ääripäät nykyvenäjällä. On umpiaidoin ympäröityjä asuinalueita, joissa on toinen toistaan isompia ja komeampia taloja. Vartioiduilla alueilla on, kerrotun mukaan, omat palvelut, kaupat ja elokuvateatterit. Että ei välttämättä tarvitse mennä aitojen ulkopuolelle lainkaan. Aidan toisella puolella sitten on luhistumaisillaan olevia vanhoja edelleen asuinkäytössä olevia puutaloja. Terijoella näkee myös mitä keskusjohtoisella ilman kritiikkiä tapahtuvalla rakentamisella voi saada aikaan. Kuuluisat Terijoen hiekat ovat muisto vaan. Tämä johtuu siitä, että aikanaan kun Kronstadiin johtava patotie rakennettiin, täytemaa kaivettiin Suomen lahden pohjasta. Nyt rantojen hiekat ovat valuneet meren pohjan monttuihin, ja seurauksena upeat hiekkarannat ovat muuttuneet isolta osalta karuksi kivikoksi.

Sunnuntaiamuna 30.11 lähdettiin heti 6 jälkeen ajelemaan kohti Valkeasaarta ja Mainialaa. Rajajoen sillan pieleen tarkoin harkitulle paikalle, pystytettiin leiri ja sytytettiin 3 nuotiota ja useita tervaroihuja. Tämä kiinnitti paikallisten huomion niin, että muutaman minuutin kuluttua paikalle saapui miliisi partio. No ei hätää. Miliisien varmistuttua, että olemme rauhan asialla, he ohjeistivat vain aivan asiallisesti, että pysyisimme pois ajotieltä, että ei kävisi vahinkoa, ja jättivät meidät pakkasaamussa,

nuotioiden lämmössä eväitä nautiskellen muistelemaan talvisodan ensihetkiä.

Retkeläiset paikalla missä etuvartiostomme katseli 75 vuotta sitten yli lentäviä ammuksia

Talvisodan voidaan jossain mielessä katsoa alkaneen ns. Mainialan laukauksista, jotka ammuttiin Rajajoelta muutaman kilometrin päässä olevassa Mainialan kylässä silloisen Neuvostoliiton toimesta 26.11.1939. Laukauksista Neuvostoliitto syytti Suomea ja haki siitä syyn sotatoimille. Konkreettisemmin sota alkoi 30.11.1939 aamulla, samaan aikaan kun me nyt paikalla olimme, Neuvostoliiton puolelta aloitetulla tykistötulella, jonka kohteena oli Suomen armeijan majoitusasemat. Joukot oli kuitenkin ennätetty siirtää radiotiedustelun selvittämän viestin ansiosta asemista pois, juuri sille paikalle Valkeasaaren Jäppilän kylään missä me nyt tapahtumia muistelimme. Ensimmäiset ammuksiset lensivät sotilaidemme yli tappioita aiheuttamatta. Mutta voi vain kuvitella mitkä olivat sotilaiden ajatukset, kun he tykkien jyskettä ja kranaattien ujellusta kuuntelivat. Kyseessä oli vain pieni vartioryhmä, joka sai näin tulikasteensa. Pääjoukkomme olivat kaukana sisämaassa. Tunnelma oli taatusti erilainen kuin meillä nyt 75 vuotta myöhemmin.

Rajajoki tunnetaan myös Siestarjokena. Tämän nimen joki on aikanaan saanut joen rannoilla villinä kasvavasta marjasta, Siestarmarjasta. Marja tunnetaan paremmin Suomessa mustana viinimarjana.

Rajajoelta palattiin hotellille, mistä "maittavan"

aamupalan jälkeen irtauduttiin. Päivä ohjelmaan kuului ajo Muolaan ja Summan kautta Viipuriin. Varsinkin Summa oli ollut talvisodassa kova paikka. Laskimme siellä pimeässä illassa seppeleen sankarihaudalle ja vietimme pienen muistohetken. Mukana olleesta soittimesta Finlandia soi upeasti pimeään Summan yöhön. Koska talvisodan veteraaneja joukossamme ei ollut, otettiin yhteiskuva heistä joiden isät olivat olleet talvisodassa. Meitä oli paikalla 5 henkilöä. Samalla alueella on myös Venäläisten muistomerkkejä. Näki, että myös siellä muistetaan 75 vuoden takaiset tapahtumat, sillä Venäläisiä oli runsain joukoin paikalla. Suomalaisten muistomerkki on noin puolen kilometrin päässä tiestä metsän keskellä. Venäläisten muistomerkit ovat lähempänä tietä. Muistomerkiltä tielle palatessa tien laidasta oli arviolta 12-13 vuoden ikäisiä nuoria parinkymmenen hengen joukko lähdyssä pimeään metsään. Mielenkiintoiseksi asian teki se, että he olivat historiaa lukevia opiskelijoita ja heillä oli ohjelmassa käydä opettajansa johdolla myös suomalaisten muistomerkillä. Pahoittelimme kiirettämme, että emme ennättäneet kiehauttaa kenttäkeittiössämme kahvia nuorille. Olisi ollut kiinnostavaa kuulla heidän ajatuksiaan menneistä. Olisiko historian opetus tältä osin muuttumassa Venäjällä?

*Kunniavartio Summan taistelujen muistomerkillä.
(kirjoittaja ensimmäinen oik.)*

Päivällä matkareittimme kulki Valkjärven kylän kautta. Kylän kohdalla oli mahtavat laskettelurinteet. Suomi oli suunnitellut 1930 luvulla hakea talviolympialaisia. Kuulemma rinteet oli kunnostettu aikanaan sillä

tarkoituksena, että siellä järjestetään kisojen alppilajit. Eli mikähän olisi Levin asema, jos? Viipurissa asettaudimme hotelli Druzbhaan. Illalla kävelimme rantoja pitkin linnan sillanpielessä olevaan kellariravintola Trapezaan illalliselle. Viihtyisä paikka, eikä ruoassakaan moittimista.

Maanantaina 1.12 aamuhämärässä ajoimme ensin Viipurin Patterinmäelle. Siellä paikallisten ihmetykseksi pantiin kenttäteittiö pystyyn ja kiehautettiin kahvit. Patterinmäellä kun vallihautoja katseli voi aistia kuinka tärkeä Viipuri on aikanaan vallassa olijoille ollut. Viipurin puolustusta varten tehdyt rakennelmat ovat valtavat, varsinkin kun muistaa millä menetelmillä ja apuvälineillä ne on tehty. Patterinmäeltä matka jatkui Ihantalaan. Siellä oli aikanaan ollut panssareiden kanssa kovat koitokset, Tali-Ihantalan taistelut. Pidimme pienen muistohetken Ihantalan kirkon raunioiden vieressä olevalla sankarihaudalla. Paikalliset ihmiset pitävät sankarihaudat kunnossa. Tämän jälkeen nautittiin matkan viimeinen kenttälounas massiivisen Ihantalan taistelujen muistokiven luona. Muistokivellä kukkasista näki, että Suomalaisryhmiä vieraillee usein paikalla.

Ihantalasta takaisin Viipuriin. Siellä kun käveli Kauppahalliin ostoksille tuli mieleen miten Viipuri on muuttunut näiden vuosien aikana, joina siellä on tullut käytyä. Selvimmin muutos näkynee tässä Kauppahallin ympäristössä ja kauppatorilla. Aikanaan 1970-80 luvulla tori ja torin ympäristö olivat turistille rauhalliset. Turistia kyllä katsottiin uteliaana, mutta ei juurikaan häiritty. Olisikohan miliisin pelolla ollut tekemistä asian kanssa? Ei myöskään ollut paljon ostettavaa sen jälkeen kun pakolliset maatuskamummot oli ostettu. No, olihan Viipurin limppua, jota naiset ostivat Berjozkan tyhjäksi. Ja sitten ihmeteltiin, että mistä ne ovat Neuvostoliitossa saaneet päähänsä, että Suomessa on pula leivästä. Sitten Neuvostoliiton romahdettua tilanne muuttui. Tori oli tupaten täynnä kauppiaita, ja kerjäläisiä. Turisti ei saanut kävellä rauhassa. Aluksi kerjääminen oli markan pyytämistä. Sitten turistin kannalta tilanne paheni, sillä

ilmeisesti kävi niin, että kerjääminen ei tuottanut riittävästi, joten menetelmiä täytyi kehittää tuottoisammiksi. Ja niin toiminta muuttui röyhkeämmäksi ja lopulta ryöstelyksi. Tilanne meni sellaiseksi, että turistin ei ollut enää turvallista liikkua edes porukassa, eivätkä tavarat olleet bussissakaan enää turvassa. Vuonna 2002 torin parkkipaikalla tilanne sitten kärjistyi. Syntyi rähinä kun turistiryhmä haki poikajoukon bussista ryöstämät tavarat takaisin. Tämä tapahtuma johti siihen, että Suomalaiset matkanjärjestäjät pistivät Viipurin boikottiin. Ilmeisesti tämä taas johti siihen, että kun kaupunki menetti valuuttaa (vaikka sillä ei saanut mitään ostaakaan, virallisesti), annettiin poliisivoimille tehtäväksi puhdistaa kaupunki rosvoista ja kerjäläisistä. Samalla tori siirrettiin kauppatorilta Punaisenlähteen torille.

Lopputuloksena toimista oli, että turistit palasivat, ja ainakin päällisin puolin näyttää siltä, että muutamaa luutia myyvää mummoa lukuun ottamatta, turisti saa kulkea torilla taas häiritsemättä.

Miksikö minulle tämä tuli mieleen? Ehkä siksi, että olen kulkenut ryhmän jonka bussiryöstöstä kaikki alkoi, mukana Venäjällä usein ennen tuota vuotta 2002 ja myös sen jälkeen. En tosin ollut juuri tuolla matkalla ryhmässä, sillä olin samoihin aikoihin työmatkalla Venäjällä ja kävin myös Viipurissa muutamaa päivää ennen ryhmän sinne tuloa. Näin tilanteen, ja siksi osasin varoittaa jälkeeni tulevaa ryhmää yleistilanteen muutoksesta niin, että he osasivat varautua. Lähes riittävästi.

Viipurista matka jatkui Vaalimaalle. Tällä taipaleella hyvä muutos Venäjällä, meikäläisittäin ajatellen, näkyy selvästi. Aiemmin kuoppainen tie on nyt tasainen leveä päällystetty tie. Ennen usein pitkäksi venyneet ja jopa simputukselta tuntuneet tullimuodollisuudetkin sujuvat nyt suhteellisen nopeasti ja asiallisesti. Nykytilannetta kun seurailee, jännityksellä miettii, minkälaiseksi tilanne Venäjällä matkailun niin kuin muidenkin asioiden suhteen kehittyä tulevaisuudessa.

Seppo Ruuskanen

Muistikuvia 1960-luvulta

Uuden vuosikymmenen alkaessa Suomi oli vauraampi ja maata oli rakennettu valtavasti. Pojannasseli oli varttunut murrosiän kynnykselle, vaikka silloin ei vielä osattu käyttää termiä murrosikä ja sillä selitellä kiukutteluja ja konstailuja. Peltoja raivattiin ja pienten järvien laskuojia ruopattiin, maatalous kasvoi voimakkaasti. Maidontuotanto lisääntyi -60 luvun puoleen väliin saakka. Loppupuolella -60 lukua alettiin puhua maatalouden ylituotannosta ja voivuorista. Isä osti 1961 uuden kuorma-auton Kontio Sisun. Sisussa oli yli 7 m pitkä alumiinilla ulkoapäin vuorattu maidonkuljetuskori. Olin isän mukana Helsingissä kun Sisu haettiin tehtaalta. Helsinkiin mentiin junalla ja se oli 14-vuotiaan pojan ensi reissu Helsinkiin.

Savoona tuli myös televisio. Kotiini TV hankittiin kevättalvella 1961, se oli Kinnulanlahden kylän ensimmäisten joukossa, ei ensimmäinen mutta alkujoukossa kuitenkin. Muistini mukaa se maksoi noin 150 000 silloista markkaa (nyky euroissa hinta on € 3100). TV oli kylämme harvinaisuus ja iltaisin kyläläisiä kokoontui sen ääreen istunnolle. Taisipa suosituimpina iltoina olla vieraita yli kymmenen henkilöä. Silloinhan oli lapsia perheissä 3 - 4 ja suurrempiakin perheitä toki oli. Suosituimpia ohjelmia olivat suomalaiset elokuvat. Suosikkisarjojen nimiä mieleeni ei ole jäänyt. Vuosikymmenen lopulla alkoi saippuasarja Peyton Place Savolaisittain Peiton Paekka. Markasta leikattiin kaksi nollaa pois vuoden 1963 alussa ja paperinen markan seteli tuli käyttöön. Miljonäärien määrä väheni merkittävästi.

Keväällä päivä 30.5.1962 oli nuoren pojan elämässä hyvin merkittävä. Sain todistuksen, jossa kerrottiin, että olen suorittanut oppivelvollisuuteni Maaningan kunnan kansalaiskoulussa. Oppivelvollisuuden tuloksena olin oppinut; lukemaan, laskemaan ja kirjoittamaan, eli elämässä eteenpäin tarvittavat perustaidot. Osata lukea tarkoittaa sitä, että voin omaksua painetusta tekstistä uusia asioita. Kirjoittaminen mahdollistaa itsensä ilmaisun toisille sanojen ja virkkeitten muodossa. Osata laskea varmistaa sen, että ei tule kaupoissa petetyksi. Nämä kolme perustaitoa varmistivat pohjan, jolle myöhempi elämä oli rakennettavissa. Monet kiitokset teille opettajajotkat opetitteenoina vuosina Kinnulanlahden kansakoulussa ja Maaningan kunnan kirkonkylän kansalaiskoulussa. Eihän sitä todistusta silloin koko painoarvoltaan osannut arvostaa, mutta

vuosien saatossa noitten perustietoja ja -taitojen merkitys on kasvanut arvoon arvaamattomaan.

Kesällä 1962 täytin 15 vuotta ja isä osti pojalle mopon. Mopon myötä pojan liikkumareviiri laajeni merkittävästi. Kavereitten kanssa mopolla päristeltiin Maaningan sivukylillä tyttöjä katsellen. Isä oli luvannut "kun saat ajokortin ostan itselleni henkilöauton, jolla saat ajaa jos et moottoripyörää halua". Minähän päryyttelin mopolla ja tukahdutin halun moottoripyörästä. Moottoripyöräkortinhan olisi saanut 16 vuotiaana. Eihän se mopo kolmea vuotta kestänyt. Käyttö oli ilmeisesti liian rajua? Mopo särkyi ja yksi kesä, kesä 1964 piti tyttökyllillä käydä polkupyörällä.

Minulla oli Maaningan Pulkonkoskella täydellinen nimikaima, hän on minua noin vuoden vanhempi. Sain noihin aikoihin tytöiltä kirjeitä joissa ei ollut yhtään tuttua. Kyselin nimikaimaltani tanssipaikalla olisikohan tämä kirje tarkoitettu sinulle, kaimani vastasi: "hänkin on saanut kirjeitä joissa hänelle ei ole mitään tuttua". Sovittiin olkoon kirjeet päittäin ja sillä siisti (terveisiä kaimalleni). Jutun selitys oli se; asuin Kinnulanlahdessa lähempänä Maaningan kirkonkylää ja kun Maaningalle tuli postia Risto Ruuskanen Maaninka, posti ohjasi sen minulle Kinnulanlahteen. Mitähän kaikkea tuossa meni sekaisin?

Maailma kävi kesällä 1962 maailmansodan partaalla, ns. Kuuban kriisin aikana, jotenkin se tuntui myös 15 vuotiaasta Kinnulanlahden nuoresta pelottavalta. Onneksi siinä lopulta järki voitti ja voitiin huokaista helpottuneena. Siinä jos olisi ollut kaksi jästipäätä vastakkain tiedä minkä näköinen tämä maailma olisi nyt?

Syksyllä marraskuun 22. päivänä 1963 sattui koko läntistä maailmaa järkyttänyt tapaus kun USA:n presidentti John F. Kennedy salamurhattiin Dallasissa. Uutista katseltiin järkyttyneinä TV:stä myös pienen Suomen Kinnulanlahdessa.

Kesällä 1965 kaikki aukeni jälleen uudelleen ja liikuntareviiri laajeni merkittävästi kun sain autokortin. Isä oli puolestaan pitänyt lupauksensa ja hankkinut itselleen Simca Campord merkkisen henkilöauton. Isä lainasi autoaan ja joutui usein kyselemään, miksi tankki on tyhjä ajoni jäljiltä. Hän opasti, että tankissa pitää olla jonkin verran bensaa kun sen ajosta talliin vie. Elokuussa 1965 teimme ensimmäisen lomareissun pohjoiseen ja kävimme Simcalla jopa Ruotsin puolella. Ruotsissa oli tuolloin vasemman puoleinen liikenne ja näin tuli ajetuksi

myös vasemmalla puolen tietä. Ruotsihan siirtyi oikeanpuoleiseen liikenteeseen muistaakseni 1967 aikana. Kerrotaan juttua, että Ruotsissa vakavasti harkittiin siirtymisen tapahtumista vaihteittain; ensin siirtyisi kevyt liikenne ja kolmen kuukauden kuluttua siirtyisi raskas liikenne. Tätä kuulema kokeiltiin jollain suljetulla alueella mutta siinä oli ollut niin merkittäviä ongelmia, että suunnitelmasta luovuttiin. Nuorimies oli tavannut kiinnostavan tytön Eevan kevättalvella 1965. Kevään aikana tavattiin harvakseltaan, vielähän ei ollut ajokorttia. Kesällä kun sain ajokortin, tapaamiset tiheniivät.

Maassa oli vuonna 1966 eduskuntavaalit ja näitten vaalien seurauksena maahan tuli vasemmisto enemmistöinen eduskunta. Muistan kun Sinikiven meijerillä joidenkin maitoautojen repsikat uhosivat "nyt alkaa työmiehen juhla-aika" Naapurin paratiisia oli vissiin joissain lehdissä hehkutettu. TV ja radio ei tuota hehkutusta ennen vaaleja tehneet. Vaalien jälkimainingeissa mm. Eino S. Repo valittiin Ylen ja myöhemmin pudotettiin vain Radion johtajaksi (Reporadio) ja nyt tahti muuttui. Reporadio lähetti mm ohjelmaa " Näin naapurissa" joka oli aika paljon puuta heinää. Näin jälkeensä ihmettelee, oliko ne toimittajat, jotka naapurissa vierailivat täysin umpilaput silmillä vai oliko he koko ajan melkoisessa nesteessä?

Vuoden 1967 aikana palvelin Kouvolassa autokomppaniassa armeijassa. Ei silloin tullut edes mieleen aseettomana palvelu saati kieltäytyä aseista. Arvelimme kuinka olisi käynyt jos isämme olisivat olleet aseettomia marraskuussa 1939. Poika kuuntelisi todennäköisesti komentoja Venäjäksi ja se ei olisi tuntunut hyvältä. Varusmiespalvelun aikana kesällä 1967 menimme Eevan kanssa kihloihin ja näin tavoitteenamme oli perustaa perhe lähitulevaisuudessa. Vapauduin armeijasta joulukuksi 1967.

Sosialismin ihanuus sai elokuussa 1968 kolauksen kun naapuri meni auttamaan toista sosialistista valtiota kun tämä oli löysännyt hivenen kansalaistensa ohjausnaruja. Ilmeisesti vieläkään ei ole löydetty sitä henkilöä, joka lopulta apua pyysi toiselta veljespuolueelta?

Meidät vihittiin Eevan kanssa keväällä 1968. Yhteinen asuntomme oli Kinnulanlahdessa lapsuuden kotini yläkerrassa. Aloimme elää yhteiselämäämme.

Kuusikymmenluvun loppupuoli oli voimakasta maaltamuuttoa, Ruotsin teollisuus kasvoi

voimakkaasti ja värväsi työvoimaa myös Suomesta. Maaningaltakin muutti useita kymmeniä nuoria henkilöitä Ruotsiin töihin. Muuttajien joukossa oli myös veljeni Matti. Hän muutti Trolhättäniin ja meni siellä töihin Saabin tehtaalle.

Koko kuusikymmenluku oli avaruuskilpailun aikaa, presidentti Kennedy oli virkaanastujaispuheessaan maaliskuussa 1961 asettanut kansakunnan tavoitteeksi: "ennen kuin vuosikymmen vaihtuu, astelee ensimmäinen ihminen kuussa ja tuo ihminen on oleva amerikkalainen" TV toi avaruuskilpailun myös Kinnulanlahteen ja saimme usean vuoden aikana, välillä suorassa lähetyksessä seurata Apollo lentoja. Heinäkuussa 1969 oli Apollo 11 lento, joka miehistön oli määrä laskeutua kuun pinnalle. Kinnulanlahdessa heinäkuun 20 päivänä 1969 katsottiin TV:stä suorassa lähetyksessä kun Neil Armstrong laskeutui kuumollista kuun pinnalle. Tämä askel päätti avaruuskilpailun ja USA otti paikkansa johtavana teollisuusvaltiona.

Kuusikymmentä lukua sävytti 1964 alkanut Vietnamin sota. Tästä sodasta tuli ensimmäinen TV sota. Sodan koko kuva tuli TV välityksellä koteihin myös Kinnulanlahdessa. Sota laajeni ja jatkui seuraavalle vuosikymmenelle.

Suomi oli merkittävästi vauraampi 1969 luvun joulukuussa kuin tammikuussa 1960. Maataloudessa oli alkanut rakennemuutos joka jatkui kolme vuosikymmentä. Jälleen vuosikymmen vaihtui ja -70 kymmenluvun muistelo on eri taas eri juttuja.

Risto Ruuskanen

Sukuseuran hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja

Asko Ruuskanen,
Viljelijäntie 16, 70260 Kuopio
Email: [asko.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:asko.ruuskanen(at)kolumbus.fi)
p. 0500-759250

Varapuheenjohtaja

Outi Rytönen

Kirkkosaarentie 313, 72400 Pielavesi
Email: [outirytkonen\(at\)suomi24.fi](mailto:outirytkonen(at)suomi24.fi)
p. 040 8455363

Sihteeri

Raija Peltola

Peltolantie 1 D 13, 04600 Mäntsälä
Email: [raijahpeltola\(at\)gmail.com](mailto:raijahpeltola(at)gmail.com)
p. 0400-814 931

Sukututkija

Markku Ruuskanen

Vaaratie 4, 05200 Rajamäki
Email: [markkuj.ruuskanen\(at\)kolumbus.fi](mailto:markkuj.ruuskanen(at)kolumbus.fi)
p. 050-5729534

Seppo Ruuskanen,

Hoilonkatu 6, 18150 Heinola
Email: [seppoj.ruuskanen\(at\)phnet.fi](mailto:seppoj.ruuskanen(at)phnet.fi)
p. 0400- 770323

Reino Ruuskanen,

Kuuselankatu 31, 04400 Järvenpää
Email: [reino.ruuskanen\(at\)luukku.com](mailto:reino.ruuskanen(at)luukku.com)
p. 041-4601088

Annukka Ruuskanen

Ida Ekmanintie 2 K 85, 00400 Helsinki
Email: [annukka.ruuskanen\(at\)tnl.fi](mailto:annukka.ruuskanen(at)tnl.fi)
p. 050-5403802

Jäsenasiat, osoitteenmuutokset

Marita Nygrén

Klaavuntie 1 B 13, 00910 Helsinki
Email: [marita.nygren\(at\)gmail.com](mailto:marita.nygren(at)gmail.com)
p. 040-7089794

Jorma Ruuska

Kylväjätie 2 B 8, 33340 Tampere
Email: [jore1958\(at\)gmail.com](mailto:jore1958(at)gmail.com)
p. 040-5418754